

къмъ Кръвеникъ и отъ къмъ Черни-врѣхъ. Появила се и третя група на чело съ Генджъ-ага и Хасанъ ага. Скоро всичката тая турска сила се струпала на североизточната страна на селото, при женския манастиръ, и заплашила съ обходъ възстаницитѣ.

Съгледалъ, обаче, на време опасността, Цанко Дюзтабановъ, който въ тоя моментъ се случилъ въ Новосело, скоро разпоредилъ за отстъпване на четитѣ къмъ Балкана, за да се спасятъ последнитѣ отъ унищожение.

При все това, обаче, възстаницитѣ едва ли щѣли да се спасятъ отъ обходъ и поголовна сечъ — може би, всички сж щѣли да станатъ жертва на башибозушкия и черкезки ятаганъ, — ако не се е билъ случилъ следния фактъ: изгърмяването на свещеникъ Георги Христовъ отъ Женския манастиръ въ момента, когато възстаницитѣ сж отстъпвали къмъ югъ и сж водили престрелка съ неприятеля. Тоя фактъ става причина да се отвлече за известно време вниманието на турцитѣ отъ отстъпващитѣ възстаници, и отправятъ своята сила и отмъщение къмъ манастиря.

Тѣ нападатъ на последния, убиватъ единствения му защитникъ, поменатия свещеникъ Георги Христовъ, и се предаватъ на безчестие, сечъ и грабежъ, които продължили сравнително дълго време.

Презъ тоя промежутъкъ отъ време възстаницитѣ успѣватъ да се оттеглятъ на югъ по Балкана, безъ да дадатъ сравнително много жертви.

Тукъ, въ женския манастиръ, жертва на турската яростъ и свирепство сж станали следнитѣ лица: свещеникъ Георги, който билъ съсеченъ едновременно отъ нѣколко турци, Акимъ П. Радевъ, Йоско П. Радевъ, Вълито и калугеритѣ: Сусана, Ефросина, София, Христина, Катерина, Елисавета и Калистена. Освенъ тѣзи убити калугерки сж били ранени и следнитѣ: Варвара, Ефтимия и Фифрония. Нѣкои пъкъ отъ останалитѣ живи и по-млади калурегки, които не успѣли да избягатъ или пъкъ се укриятъ на време, били отвлечени и не сетне освободени.

На край турцитѣ ограбили и запалили манастиря.

Независимо, обаче, отъ този благоприятенъ за възстаницитѣ фактъ, всички възстанически чети при „Зла-рѣка“ не успѣли да се оттеглятъ правилно къмъ Балкана. Четитѣ на Карагйозова и Михалъ Гетйовъ, които, както кавахме по-рано, заемали позиции отъ дѣсна страна на рѣката, били силно притиснати отъ многобройния неприятель и се разпрѣснали по разни посоки. Едни се отправили за селото, като смѣтали да намѣрятъ спасение въ домоветѣ си, но били посрещнати отъ черкези и башибозуди и изклани, а други се изпокрили изъ горитѣ, отъ гдето още сжщата нощъ хва-